

λης ἀλεκτορίδος, ἐξαγριούται καὶ μάχεται ὡς ὁ ἀλέκτωρ· ὅταν δ' ἴδῃ ἀλέκτορα καταλαμβάνεται ὑπὸ δέους καὶ ἀμέσως κούπτεται. Ἀποφεύγει τὸν ἥλιον κρυπτομένη ἢ εἰς τὰ χόρτα ἢ καταφεύγουσα εἰς τὸ



Κεφαλή θεωμένη κατ' ὄψιν.



Κεφαλή θεωμένη κατὰ κρόταφον μετὰ κεκλεισμένου ράμφους



Κατὰ κρόταφον μετ' ἀνοικτοῦ ράμφους.

μαγειρεῖον. Τὸ ζῷον τοῦτο ἀγαπᾷ εἰς ἄκρον τὴν μετ' ἀνθρώπων συμβίωσιν. Οἱ πόδες αὐτῆς εἶνε παχύτατοι, ἰσχυρότατοι καὶ καλύπτονται ὑπὸ λεπῶν σκληρῶν καὶ πυκνῶν, στερεῖται ὀνύχων κατὰ τοὺς μεγάλους δακτύ-

λους, ἀγνοεῖ ὅμως ὁ κύριος ταύτης ἂν τοῦτο προήλθε τυχαίως ἢ ἐκ γεννητῆς εἶχεν οὕτως, διότι ὅταν ἔλαβε ταύτην ἦτο τεσσάρων μηνῶν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν δ' ἐκεῖνην ἤλλασσε τὰ πτερὰ καὶ ἐξακολούθει τοῦτο ἔτι. Ἡ ὕψις αὐτῆς ἔχει κελῶς, ἐπειδὴ δ' ὅμως ἀναγκασίως τρέφεται ἀνεπαρκῶς τὰ πτερὰ δὲν ἐκφύονται εὐρωστα. Ἡ γλῶσσα αὐτῆς εἶνε παχεῖα κατὰ τὴν βᾶσιν ἀπολήγουσα εἰς αἰχμήν, ἐκ τῶν ὀνύχων δ' ἐλλείπουσιν εἰς ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ ποδός, καὶ δύο ἐκ τοῦ δεξιῦ.

Ἐν συνόψει λέγομεν, ὅτι ἡ περιεργος φυσιογνωμία τῆς ἀλεκτορίδος ταύτης προέρχεται ἐξ ἀτροφίας τοῦ ράμφους. Ἄν εἰς τὴν εἰκόνα τὴν δημοσιευομένην προσθέσεται ράμφος θ' ἀποτελεσθῆ κεφαλή κοινῆς ἀλεκτορίδος.

A.

(Ἐκ τοῦ Naturaliste)

## ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Καλλιέργεια ἐπιτυχῆς τῆς κυανῆς Ὀρτενσίας.—Τὸ καλλίτερον μέσον διὰ τὴν κολλιέργειαν τῆς ὄρτενσίας εἶνε νὰ καταστήσωμεν τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ εἶνε πεφυτευμένη σιδηροχον. Τοῦτο ἐπιτυγχάνομεν ποτίζοντες αὐτὰς πρὸ τῆς ἀνθίσεως δι' ὕδατος περιέχοντος θεϊκόν σιδηρον 10)1000· τοῦτο ἐπαναλαμβάνομεν πέντε ἢ ἑξέ φορές.

Διὰ νὰ μεταβάλλωμεν τὰς ῥοδογρόους ὄρτενσίας εἰς κυανὰς μεταχειρίζομεθα τὸ ἑξῆς μέσον. Ποτίζομεν αὐτὰς δι' ὕδατος ἐν ᾧ ἐθέσαμεν ἐπὶ τινα χρόνον τεμάχια σιδήρου, ὅσον ριζήματα κτλ. Μετὰ τέσσαρα ἢ πέντε ποτίσματα τὸ χρῶμα μεταβάλλεται, διατηρεῖται δὲ ἐὰν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διαδρέχωμεν αὐτὰς διὰ τοῦ αὐτοῦ ὕδατος.

Διόρθωσις ταγγοῦ βουτύρου.—Κατὰ τὸν διαπρεπῆ χημικὸν Girardin δυνάμεθα νὰ διορθώσωμεν τὴν ταγγίαν τοῦ βουτύρου ὡς ἑξῆς. Ἀναδεύομεν ἢ μᾶλλον ζυμοῦμεν αὐτὸ ἐντός ὕδατος ἐλαφρῶς ἀλκολικοῦ, ἐν ᾧ δηλ. διελύσαμεν μικρὰν ποσότητα διοσάνθρακικοῦ νατρίου (σόδας). Ὅταν ἡ ταγγὴ ὁσμὴ ἐκλείψῃ πλύνομεν αὐτὸ διὰ καθαροῦ ὕδατος καὶ ἀλατίζομεν.

Κατ' ἄλλον τρόπον ἀναδεύομεν αὐτὸ ἐν ὕδατι περιέχοντι 20—30 σταγόνας χλωρίουχου ἀσοεστίου κατὰ χιλιόγραμμον βουτύρου· μετέπειτα δὲ ἀποπλύνομεν αὐτὸ δι' ὕδατος.

Μέθοδος πρὸς ἀρώματισμόν τῶν δωμάτων.—Τὸ ἀληθὲς Ἀνατολικὸν αἰθέριον ἔλαιον τῶν ῥόδων τιμᾶται περίπου 2000—2500 δραχ. τὸ λίτρον ἀναλόγως τῆς ποιότητός του. Διὰ νὰ ἀρώματισωμεν τὰ δώματα ἐν καιρῷ χειμῶνος, μεταχειρίζομεθα τὴν ἑξῆς μέθοδον. Κατὰ τὸ φθινόπωρον εἰσάγομεν ἐν φιάλαις ἐπάλληλα στρώματα ἄλατος λεπτοῦ καὶ φύλλων εὐωδῶν ῥόδων ἔτι δὲ καὶ σταγόνας τινὰς συγκεντρωμένου οἰνοπνεύματος· κλείομεν δὲ τὰς φιάλας ἐρμητικῶς.

Ὅσάκις ἐν καιρῷ χειμῶνος ἐκπωματίσωμεν τοιαύτην φιάλην λεπτότατον ἄρωμα ῥόδων διαχεῖται ἐν τῇ αἰθούσῃ κατ' οὐδὲν διαφέρον ἢ ὑπολειπόμενον τοῦ ἀρώματος τῶν προσφάτων ῥόδων.

Διάκρισις τοῦ φυσικοῦ μόσχου ἀπὸ τοῦ τεχνητοῦ.—Σπουδαιότατον ζήτημα εἶνε ἡ ἐπίγνωσις καὶ διάκρισις τοῦ φυσικοῦ μόσχου ἀπὸ τοῦ τεχνητοῦ. Κατὰ τὴν Revue Scientifique ἡ θεϊκὴ κίνησις κέκτηται τὴν ιδιότητα νὰ ἀφαιρῇ τελείως τὴν ὁσμὴν τοῦ τεχνητοῦ μόσχου ἐν ᾧ ὑπόδλωμα ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ. Καὶ ἄλλα σώματα κέκτηνται τὴν αὐτὴν ιδιότητα· ὅσον τὸ αἰθέριον ἔλαιον τῶν πικραμυγδάλων καὶ γενικῶς πάντα τὰ ἐνέχοντα ὑδροκυανικὸν οὐδὲ ἢ βενζοϊκὸν ἀλδεΐδην. Τὸ θεῖον καὶ ἡ καφουρά μεταβάλλουσι τὴν ὁσμὴν καὶ καθιστοῦσι αὐτὴν λίαν δυσάρεστον.

A. Δ. Β.

Ἐν σελίδι 296 στιχ. 13 ἀντὶ ἄσματα τῶν τόπων γράφει ὀνόματα τῶν τόπων, ἐν σελ. 300 στιχ. 46 ἀντὶ φωτόβολούτων γρ. φωτ. ο. β. ο. λ. ο. σ. ὠ. ν.